

Pan może dokonać wielkich rzeczy również w nas, jak to miało miejsce u Świętych i Maryi Dziewicy. Naszym egoizmem i ciasnym spojrzeniem nie ograniczajmy potężnego działania Boga. Bezgraniczne zawierzenie Woli Boga, dla Którego wszystko jest możliwe, pozwala nam stać się narzędziami i świadkami Jego Wszechmocy, według planu dobrze wymyślonego dla nas. Ojciec Kolbe uczy, że Niepokalana może być dla nas Mistrzynią na tej duchowej drodze.

Pytania do refleksji:

Czy jestem przekonany, że świętość jest owocem wypełniania Bożego planu w moim życiu?

Czy uległość Maryi Woli Bożej przemawia do mojego serca, uczy je być zawsze dyspozycyjnym względem Bożego planu?

Czy moje serce jest zawsze gotowe do przyjęcie tego, co Pan codziennie mówi mi na modlitwie?

Maryja była wzorem dla św. Maksymiliana: czy również dla mnie jest inspiracją? Zwłaszcza w temacie zawierzenia i dyspozycyjności względem Boga?

Do jakiego stopnia jestem w stanie słuchać głosu Boga? Czy rozeznaję i realizuję Jego plan? Czy staram się zaufać Mu, nawet jeśli nie do końca wszystko rozumiem?

MATERIAŁY FORMACYJNE

DLA WSPÓLNOT RYCERSTWA NIEPOKALANEJ

MAJ 2014

UBODZY SŁUDZY PANA JESTEŚMY NA SŁUŻBIE UBOGICH

Intencja modlitewna na miesiąc maj:

Abyśmy od Niepokalanej uczyli się przyjęcia Bożego planu w duchu pokory i z jak największą dyspozycyjnością serca.

Refleksja:

Maryja swoim życiem pokazuje nam, że aby przyjąć Wolę Bożą, konieczne jest podjęcie rozeznania duchowego. Kiedy pojawia się w nas natchnienie i wydaje się nam, że pochodzi ono od Boga, ważne jest abyśmy zbadali, jakie jest jego rzeczywiste pochodzenie, a potem poszukiwali, w jaki sposób możemy je zrealizować.

Przy Zwiastowaniu Maryja zadaje Aniołowi pytania nie z powodu niewiary, lecz dla lepszego zrozumienia planu Bożego względem siebie. Pytania Dziewicy są całkowicie zrozumiałe i zasadne - pozwalają zrozumieć, jak ważne jest przyłgnięcie sercem i umysłem do Woli Bożej. Chrześcijańskie są wezwani, aby żyć w stałej postawie rozeznawania, aby z uwagą próbować zrozumieć i realizować Boży plan we własnym życiu.

Tego stałego dążenia uczy nas właśnie Maryja, która w Ewangeliach jawi się zawsze jako gotowa do życia tym, co Najwyższy Jej objawia. Rozeznanie zatem zawiera się w doświadczeniu Maryi, która uczy nas w pełni przyjmować Wolę Bożą, mimo iż pojawiają się w nas pytania albo wątpliwości. Ważne jest aby zawsze posiadać świadomość tego, co się czyni, a jednocześnie być stale gotowym i dyspozycyjnym do realizacji planu życia, który Bóg dla nas obmyślił.

Nieprzypadkowo papież Paweł VI określa Matkę Bożą jako Dziewicę słuchającą: „Maryja jest Dziewicą słuchającą, która z wiarą, przyjęła słowo Boże. Powiadamy: z wiarą, która była dla Niej warunkiem i drogą do Bożego macierzyństwa” (Paweł VI, *Marialis Cultus*, 17).

Maryja jest więc dla nas wzorem rozeznania i przyjęcia Woli Bożej. Podstawą naszego uświęcenia jest nieustanne pytanie Boga, jaka jest Jego Wola względem nas i jaką drogę nam wytycza. Dziewica oddaje się w całkowity i wspańiałomyślny sposób pełnieniu Bożych zamysłów, stając się niezwykłym Świadkiem dla całej ludzkości.

Maryja pokazuje nam, jak podejmować proces rozeznawania - na przykładzie wszystkich wydarzeń, które dotyczą Jej Syna. Z pewnością początkiem był moment Zwiastowania, ale Maryja przechodzi pozytywnie ten szczególnie momenty próby...

Warto zwrócić uwagę także na bolesne wydarzenia Ucieczki do Egiptu (por. Mt 2,13-15) i Odnalezienia Jezusa w

świętyni (por. Łk 2,48-50). Chodzi o zwrócenie uwagi na sytuacje, w których Niepokalana, rozważając wszystko w swoim Sercu, pokazała, że potrafi ściśle współpracować z Bożym planem. To samo dzieje się, gdy Maryja idzie szukać Pana, zatroskana o to, co się o Nim mówi (por. Mt 12,46-47). Również w tej sytuacji podążając swoją drogą - idzie za tym, co rozeznaje jako Wolę Bożą. Podobna sytuacja ma miejsce pod krzyżem na Kalwarii (por. J 19,25-27).

Według św. Maksymiliana modlitwa i miłość do Dziewicy pozwalają wiernym coraz doskonalej Ją poznawać i żyć Jej cnotami. Mianowicie: „Każda myśl, słowo, czyn, cierpienie Niepokalanej były jak najdoskonalszym aktem miłości Bożej, miłości Jezusa. Trzeba by więc powiedzieć duszom i to wszystkim i każdej z osobna, co są i będą aż do skończenia świata, powiedzieć przykładem, słowem żywym, pisanym, drukowanym, radiowym, malowanym, rzeźbionym itd., itd., co i jak Niepokalana w konkretnych okolicznościach bieżącego życia różnych stanów by myślała, mówiła, czyniła, żeby najdoskonalsza miłość, miłość aż Niepokalanej ku Bożemu Sercu rozpłomieniała na ziemi” (PMK 569).

Tak, jak Maryja całkowicie powierzała swoje życie planowi i mocy Najwyższego, również wierni są wezwani do postawienia tego samego kroku. Duchowe doświadczenie Ojca Kolbego świadczy o tym, że także we współczesnym świecie możliwe jest życie w ścisłym zjednoczeniu z Bogiem i stałym nastawieniu na pomoc braciom. Czytając jego historię rozumiemy, że stajemy wobec autentycznego cudu miłości Bożej.